

Blokada teretnog saobraćaja ka EU

Blokada teretnog saobraćaja ka EU

rs.politsturm.com

2026-02-04

3 мин. читања

Vozači kamiona i drugi profesionalni vozači blokirali su granice zapadno-balkanskih zemalja sa EU zbog učestalijih deportacija usled oštrije primene pravila Šengen zone. Na prvi pogled ovo izgleda kao čisto radnički protest ali da li je to tako?

Detalji. Nakon pooštrenja primene zakona o ograničenju boravka unutar Šengen zone za građane država koje ne pripadaju EU, profesionalni vozači, čiji posao podrazumeva česta prekoračenja ovog limita, blokirali su skoro sav teretni saobraćaj iz zemalja zapadnog Balkana ka zemljama EU.

► Kako se navodi, rezultat blokade jesu veliki svakodnevni gubici (navodi se brojka od 100 miliona eura na dnevnom nivou), a vozači navode da će blokada trajati dok se ne dođe do rešenja.

► Nakon nekog nekolicina dana protest je završen obećanjem EU da će problem biti repešen.

Treba da znate. Iako na površini ova blokada izgleda kao borba radnika za bolje uslove rada, prevarili bi se kada bismo ocenili ovaj događaj kao neku vrstu sindikalne borbe. Problem ovde nije između radnika i kapitaliste, već između samih kapitalista.

► Usled borbe za profite, kapitalistička klasa pribegava svim mogućim sredstvima kako bi u njoj izašla kao pobednik. Ovo je samo izraženije u imperijalističkoj (monopolističkoj) fazi kapitalizma, gde je celi svet podeljen između velikih kapitalističkih monopola čija borba često uključuje protekcionizam. Jedan od primera protekcionizma možemo videti i u formi evropske Šengen zone.

► Znajući ovo, nije teško i shvatiti da je problem u ovom slučaju to što je gore pomenuto pooštrenje primene pravila unutar Šengen zone dovelo do težeg funkcionisanja prevoznih kompanija zapadnog Balkana, a samim tim i smanjenje profita. Još jedan problem koji se javlja za lokalne kapitaliste jeste činjenica da će, usporavanje poslovanja, zajedno sa pretnjom budućih deportacija, radna snaga početi da traži bolje alternative unutar same EU. Usled svega ovoga, a kako bi se izborili za bolje uslove, kapitalisti su zajedničkim snagama odlučili da odbrane svoje profite. Radnici su u ovom slučaju samo kolateralna šteta dvoboja dva kapitalistička tabora, ali i sredstvo koje lokalni kapitalisti koriste kako bi ostvarili svoje potrebe i interese.

► Mađutim, i u ovakvim očiglednim, i jednostavnim pitanjima, oni koji sebe nazivaju „marksistima“ ne gube priliku da naprave grešku. Tako na primer PRL, koji gaji jedan trećesvetaški pogled kada je reč o odnosima Srbije i EU, a da pritom mešetarenje domaće buržoazije u imperijalističkom svetu ni ne uzima u obzir, može da izjavi nešto glupo kao što je „Rešenje ovog problema nalazi se u preispitivanju ugovora sklopljenih sa EU (poput Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju) i u diverzifikaciji trgovine kako bi se smanjila zavisnost od evropskih tržišta“. Dakle, rešenje vide ne u kapitalizmu samom, već u lošem ugovoru između dva kapitalistička tabora, dok njihovo briljantno rešenje nije u internacionalističkoj saradnji radničke klase i ukidanju kapitalističkih odnosa proizvodnje, već u nacionalističkom protekcionizmu i „diverzifikaciji trgovine“. Moglo bi se još štošta reći za „levičare“ poput PRL-a, ali to ostavljamo za neki drugi put, za sada ćemo ih pustiti da maštaju o utopiji (ili bolje rečeno distopiji) „tržišnog socializma“.

► Lenjin je, pričajući o internacionalizmu i imperijalističkim ratovima, naveo da:

„Moj argument ne sme doći sa tačke gledišta „moje” države (jer je to argument jadnog, glupog, sutno-buržoaskog nacionaliste koji ne shvata da je samo igračka u rukama imperijalističke buržoazije), već sa tačke gledišta mog udela u pripremi, propagandi, i ubrzavanju svetske proleterske revolucije.” V. I. Lenjin „Proleterska revolucija i odmetnik Kucki”

► Iako trenutni događaji ne predstavljaju imperijalistički rat, svaki marksista vredan te titule bi mora znati da je rat samo specifična manifestacija sukobljavanja kapitalista i time samo produžetak buržoaske diplomatije i politike, do koga dolazi kada se protivrečnosti između njih ne mogu razešiti ni na koji drugi način.

Zaključak. Kako je i pomenuto u tekstu, razlog ovih blokada jesu same protivrečnosti kapitalističkog sistema. Borba za profit između kapitalističkih konglomerata uradiće sve u svojoj moći da izađe kao dobitnik, dok će u toj borbi radnička klasa biti potrošno sredstvo kao i sva ostala roba na kraju krajeva.

Jedino rešenje ovakvih problema ne nalazi se u boljim dogovorima između kapitalista ili boljem položaju “naše” nacionalne buržoazije, već u prevazilaženju kapitalističkog načina proizvodnje. Ovo se može ostvariti samo kroz borbu radničke klase, i to samo putem internacionalizma, borbu vođenu teorijom marksizma-lenjinizma.

Оригинални чланак